

Podstawowe szkolenie z doradztwa w zakresie kagańców

Moduły 1-8

www.caniseguros.com · Etsy-Shop: HellCanis

Spis treści

01. MODUŁ 1 - Podstawy, obszary zastosowań i rola doradcy wylotowego
02. MODUŁ 2 – Aspekty medyczne i ryzyko związane z noszeniem kagańca
03. MODUŁ 3 - Mity, komunikacja i psychologia właściciela
04. MODUŁ 4 - Pomiar, dopasowanie i planowanie paska
05. MODUŁ 5 - Idealne dopasowanie: dopasowanie, lista kontrolna i przydatność do codziennego użytku
06. MODUŁ 6 - Trening pyska, przyzwyczajanie i posługiwanie się nim w życiu codziennym
07. MODUŁ 7 – Kontrola materiału i środki konwersji
08. MODUŁ 8 - Ramy prawne, odpowiedzialność i dokumentacja

Podstawowe szkolenie

Porada dotycząca kagańca

Moduły 1-8

Firma: Caniseguros | Sklep Etsy: HellCanis

www.caniseguros.com - Tutaj znajdziesz wszystko na temat kagańców i majsterkowania w naszym sklepie.

MODUŁ 1 - Podstawy, obszary zastosowań i rola doradcy wylotowego

1.0 Cel modułu

Po tym module uczestnicy mogą:

- wyjaśnić, dlaczego kagańce mają sens z punktu widzenia dobrostanu zwierząt,
- wymienić typowe obszary zastosowań (medycyna, szkolenie, prawo, sytuacje codzienne),
- Wyraźnie odróżniaj kagańce od narzędzi treningowych,
- Zrozum swoją rolę jako konsultanta ds. kagańców w Caniseguros (etyka i odpowiedzialność).

1.1 Po co w ogóle kaganiec?

Kaganiec nie jest „narzędziem karnym”, ale narzędziem bezpieczeństwa i ochrony:

- chroni ludzi i inne zwierzęta przed ukąszeniami,
- zabezpiecza psa przed samym sobą (np. w przypadku uzależnienia od jedzenia/trutki),
- umożliwia sytuacje, które bez kagańca byłyby zbyt niebezpieczne.

Ważne:

Kaganiec nie zastępuje szkolenia, oceny lekarskiej i odpowiedzialności właściciela. Tworzy po prostu bezpieczne środowisko, w którym można działać i trenować.

1.2 Typowe obszary zastosowań

1.2.1 Sytuacje medyczne

Kaganiec może być niezbędny i przydatny w wielu sytuacjach medycznych:

Ostre zabiegi:

Wizyta u weterynarza, opatrzenie rany, zastrzyki, zmiana bandażu, bolesne badania. Pies nie może uciec od tej sytuacji i musi znosić ból lub nieprzyjemne manipulacje. Dobrze dopasowany kaganiec chroni personel, właścicieli i samego psa.

Sytuacje przewlekłe/powtarzające się:

Psy cierpiące na przewlekłe bóle (np. choroba zwyrodnieniowa stawów, problemy z plecami, choroby neurologiczne, epilepsja), psy wymagające regularnych zabiegów medycznych (np. zmiana bandażu, krople do oczu, czyszczenie uszu), psy, które wybudzają się ze znieczulenia i są zdezorientowane lub rozdrażnione, psy, które wielokrotnie zdejmują bandaż, lejki lub body. Kaganiec może zapobiec trzaskaniu psa lub zrobieniu sobie krzywdy z powodu bólu, strachu lub przytłoczenia. Umożliwia bezpieczną opiekę bez trwałego krępowania psa mocniej niż to konieczne.

1.2.2 Życie codzienne i trująca przynęta

Innym ważnym obszarem zastosowania są sytuacje codzienne i środowiskowe:

- spaceruje po obszarach, w których występuje ryzyko zatrucia przynętą,
- Psy, które zjadają wszystko, co znajdą („psy odkurzające”)
- Psy podatne na ryzykowne połknięcia (śmieci, padlina, odchody, kamienie). Dzięki odpowiedniej kufie (ewentualnie z konwersjami zapobiegającymi żerowaniu) możesz:
- można znacznie ograniczyć lub zapobiec wchłanianiu ciał obcych,
- Równoległe należy pracować nad treningiem przeciwdziałającym jedzeniu i niezawodnymi sygnałami stop. W tym przypadku kaganiec nie zastępuje szkolenia, ale daje pewność, że w międzyczasie pies jest lepiej chroniony.

1.2.3 Problemy szkoleniowe i behawioralne

Kagańce są ważnym narzędziem w walce z:

- psy niepewne, bojaźliwe lub szybko przytłoczone,
- Psy, które miały w przeszłości przypadki ugryzień,
- Psy z wyraźnym zamiarem wyrządzenia szkody
- Psy, które w pewnych sytuacjach są trudne do kontrolowania (np. obrona zasobów, konflikty pies-pies, konflikty człowiek-pies).

Kaganiec:

- chroni środowisko (ludzi, inne zwierzęta),
- chroni psa przed konsekwencjami ukąszenia,
- tworzy bezpieczne ramy, w których może odbywać się znaczące szkolenie. Ważne: Kagańce nie zastępują oceny ani szkolenia w zakresie medycyny behawioralnej. Stanowią element bezpieczeństwa, dzięki któremu szkolenie jest możliwe i bezpieczniejsze dla wszystkich zaangażowanych osób.

1.3 Ograniczenia: Kaganiec nie jest narzędziem treningowym

Kagańce są narzędziami ochronnymi i zabezpieczającymi - nie mają na celu karania czy "uspokojenia" psa.

Przykłady, które nie są zgodne z dobrostanem zwierząt to: Np.:

- Kagańce celowo zaciągnięte tak ciasno, że pies nie może już dyszeć,
- Kagańce, które mają za zadanie powodować trwały ból
- używanie kagańca jako groźby („jeśli to zrobisz, założysz mu kaganiec”).

Kaganiec używany dość:

- umożliwia dyszenie, picie i zachowanie jak najbardziej normalne,
- buduje się stopniowo i pozytywnie,
- jest noszony tylko tak długo, jak jest to naprawdę konieczne w danej sytuacji.

1.4 Rola doradcy ds. kagańca w Caniseguros

Konsultanci ds. kagańców w Caniseguros to nie tylko sprzedawcy, ale raczej eksperci w dziedzinie dobrostanu, bezpieczeństwa i kondycji zwierząt.

Twoim celem jest zawsze znalezienie rozwiązania, które:

- chroni psa najlepiej jak to możliwe (dyszenie, oddychanie, zdrowie skóry, dobór materiału),
- niezawodnie chroni ludzi i inne zwierzęta,
- uwzględniono wymagania prawne (wymóg kagańca, obowiązki właściciela),
- i można je realistycznie wdrożyć w codziennym życiu właścicieli. Sprzedaż kagańca to efekt dobrej rady, a nie główny cel. Zawsze skupiamy się na: bezpieczeństwie i dobrostanie psa, a także bezpieczeństwie środowiska.

1.5 Komunikowanie granic

Konsultanci muszą komunikować się jasno i przejrzysto:

- Kaganiec nie leczy problemów z zachowaniem. Zapobiega kontuzjom i tworzy bezpieczne ramy dla szkolenia, zarządzania i interwencji medycznych.
- Kagańca nigdy nie należy regulować tak, aby pies nie mógł już dyszeć. Byłoby to sprzeczne z dobrostanem zwierząt i niebezpieczne dla zdrowia.
- Niektóre przypadki wymagają dodatkowego wsparcia, np. B. przez trenerów, lekarzy weterynarii behawioralnych lub lekarzy weterynarii.

Przykładowe zdania z poradą:

- „Kaganiec nie rozwiązuje problemu, po prostu zapobiega zranieniu kogoś, podczas gdy ty pracujesz nad przyczyną poprzez szkolenie i ocenę medyczną”.
- „Kaganiec nie powinien powstrzymywać psa od dyszenia. Dbamy o to, aby był bezpieczny, ale nadal mógł dobrze oddychać i czuć się komfortowo.”
- „W przypadku tego psa zalecam również zaangażowanie trenera i lekarza weterynarii, abyśmy naprawdę omówili wszystkie aspekty”. Oznacza to, że profesjonalna, zorientowana na dobrostan zwierząt rola konsultanta ds. kagańców jest od początku jasno określona.

MODUŁ 2 – Aspekty medyczne i ryzyko związane z noszeniem kagańca

2.0 Cel modułu

Po tym module uczestnicy mogą:

- wyjaśnij, dlaczego dyszenie jest dla psów tak ważne,
- zidentyfikować ryzyko medyczne związane ze źle dopasowanymi lub nieodpowiednimi kagańcami,
- wykryć typowe uszkodzenia skóry i tkanek spowodowane nieprawidłowym dopasowaniem,
- wiedzieć, kiedy przed użyciem kagańca konieczne jest badanie weterynaryjne,
- wyraźnie odróżniają ich rolę w kwestiach medycznych od roli lekarza weterynarii.

2.1 Dyszanie i termoregulacja

Psy regulują temperaturę ciała niemal wyłącznie poprzez dyszenie. Dzięki szybkiemu wdychaniu i wydychaniu ustami i językiem wilgoć odparowuje, chłodząc ciało. W przeciwieństwie do ludzi, psy mogą pocić się przez skórę jedynie w bardzo ograniczonym stopniu. Kaganiec, który poważnie ogranicza dyszenie, stanowi zatem znaczne ryzyko z medycznego punktu widzenia. Problemy pojawiają się zwłaszcza, jeśli pies:

- nie mogą wystarczająco szeroko otworzyć ust,
- nie potrafi prawidłowo wystawić języka,
- ogólnie jest za mało cyrkulacji powietrza.

Konsekwencjami mogą być:

- przegrzanie, a nawet udar cieplny,
- silne obciążenie układu krążenia,

- Utrata wydajności, osłabienie, zapaść. Dlatego też podczas każdego sprawdzenia dopasowania należy sprawdzić, czy pies wyraźnie dyszy i wysuwa język przy założonym pysku – zwłaszcza gdy jest gorąco lub jest pod wpływem wysiłku fizycznego.

2.2 Punkty nacisku, skóra i odleżyny

Źle dopasowane kagańce mogą powodować ucisk i otarcia w różnych częściach głowy, zwłaszcza na grzbiecie nosa, na policzkach, pod paskami i w okolicy ucha.

Możliwe konsekwencje to:

- zaczerwienienie i podrażnienie skóry,
- łamliwość włosów i łysiny,
- otarcia, miejsca płaczące,
- przewlekłe zmiany zapalne skóry,
- głębokie odleżyny (odleżyny),
- w skrajnych przypadkach śmierć tkanki (martwica). Wilgoć (śliny, woda, deszcz) i brud mogą zaostrzyć problem. W przypadku uszkodzenia bariery skórnej wzrasta ryzyko infekcji bakteryjnych, grzybiczych i tzw. nadkażeń. Konsultanci powinni zatem zawsze dokumentować istniejące stare punkty nacisku i zwracać na nie szczególną uwagę przy wyborze modelu, rozmiaru i tapicerki.

2.3 Układ oddechowy i stres cieplny

Oprócz termoregulacji poprzez dyszenie, główną rolę odgrywają same drogi oddechowe. Zwłaszcza psy brachycefaliczne (rasy o krótkich pyskach, takie jak mopsy czy buldogi francuskie) i tak często mają ograniczoną rezerwę oddechową.

Nieodpowiedni kaganiec może jeszcze bardziej utrudnić przepływ powietrza.

Możliwe problemy:

- dodatkowy opór przy wdechu i wydechu,
- Zwężenie w okolicy otworu nosa lub ust,
- zwiększona praca oddechowa, zwłaszcza w upale lub stresie. Gdy temperatura na zewnątrz jest wysoka, metal lub powierzchnia lufy może również znacznie się nagrzać. Ciemne, gumowane lub mocno pokryte kagańce często stają się znacznie

cieplejsze na słońcu niż jasne lub gołe powierzchnie metalowe.

Doradcy powinni zatem zwrócić uwagę właścicielom:

- aby nie zostawiać pyska wystawionego na palące słońce,
- Przed założeniem należy krótko sprawdzić ręką temperaturę kufy,
- W przypadku psów, które są bardzo narażone na działanie słońca, wybierz lżejsze lub mniej pochłaniające ciepło powierzchnie.

2.4 Inne aspekty medyczne

Ból Ból jest ważnym czynnikiem: cierpiące psy częściej reagują zachowaniem obronnym lub ugryzieniem. Kaganiec może być tutaj ważnym elementem bezpieczeństwa, ale nigdy nie zastąpi wyjaśnienia i leczenia przyczyny bólu. Choroby neurologiczne Choroby neurologiczne (np. epilepsja, niektóre choroby mózgu) mogą prowadzić do drgawek, zaburzeń świadomości lub nagłej utraty kontroli. W takich fazach czasami warto założyć kaganiec, aby chronić personel, właścicieli i samego psa. Jednocześnie choroba podstawowa musi być zawsze wyjaśniona i leczona przez lekarza weterynarii. Problemy z krążeniem Psy z problemami z krążeniem mogą reagować bardziej wrażliwie na stres, ciepło i napięcie. Źle dopasowana kufa może znacznie zwiększyć ryzyko zapaści krążeniowej. W takich przypadkach wymagana jest szczególna ostrożność i wskazana konsultacja weterynaryjna.

2.5 Przeciwwskazania medyczne / wymagania weterynaryjne

W niektórych sytuacjach przed użyciem kagańca konieczne jest uzyskanie opinii lekarza weterynarii. Doradcom nie wolno dawać wszystkiego jasnego ani samodzielnie decydować, że kaganiec jest nieszkodliwy.

Przykładowe przeciwwskazania lub wymagania weterynaryjne:

- znane choroby serca lub płuc,
- Podejrzenie chorób neurologicznych z tendencją do zapaści lub drgawek,
- znaczna duszność nawet bez kagańca,
- niedawne operacje lub urazy głowy, szyi, ust, nosa lub gardła,

- poważne brachycefaliczne problemy z oddychaniem. W takich przypadkach zaleca się zaangażowanie lekarza weterynarii prowadzącego leczenie przed użyciem kagańca w życiu codziennym lub podczas treningu.

Możliwa sugestia brzmienia dla konsultantów brzmi:

„Ze względu na wcześniejsze choroby lub problemy z oddychaniem ważne jest, aby lekarz weterynarii wyraził zgodę na użycie kagańca. Dopiero wtedy ostatecznie regulujemy kaganiec.”

2.6 Rola konsultanta w kwestiach medycznych

Konsultanci ds. kagańców pracują na styku ochrony zwierząt, praktycznego życia codziennego i medycyny, nie będąc jednocześnie weterynarzami. To oznacza:

- Rozpoznajesz typowe zagrożenia (dyszenie, punkty nacisku, problemy z oddychaniem) i reagujesz na nie,
- dostosowują modele i rozmiary tak, aby w jak największym stopniu ograniczyć ryzyko medyczne,
- Nie podejmują jednak żadnych diagnoz ani decyzji dotyczących leczenia – to pozostaje w gestii medycyny weterynaryjnej. Ścisła współpraca z praktykami weterynaryjnymi ma ogromny sens: konsultanci mogą doradzać zespołom praktykującym w zakresie wyboru, dopasowania i szkolenia kagańca, podczas gdy lekarze weterynarii podejmują decyzje medyczne.

2.7 Kluczowe stwierdzenia Moduł 2

- Dyszanie jest dla psów niezwykle ważne – kaganiec nie powinien go znacząco ograniczać.
- Źle dopasowane kagańce mogą powodować znaczne uszkodzenia skóry i tkanek, w tym odleżyny i martwicę.
- Psy brachycefaliczne i psy z problemami zdrowotnymi wymagają szczególnej opieki i często konsultacji weterynaryjnych.
- Podczas konsultacji należy wziąć pod uwagę ciepło, wybór materiału i temperaturę powierzchni kufy.
- Konsultanci kagańcy pracują na podstawie informacji medycznych, ale nie jako weterynarze - rozpoznają ryzyko i w razie potrzeby kierują ludźmi.

MODUŁ 3 - Mity, komunikacja i psychologia właściciela

3.0 Cel modułu

Po tym module uczestnicy mogą:

- poznać powszechne mity i uprzedzenia dotyczące kagańców,
- obalić je technicznie poprawnie i jednocześnie empatycznie,
- odpowiednio reagować na typowe emocje i lęki właścicieli,
- wypracować jasny, spokojny i profesjonalny styl komunikacji,

3.1 Typowe mity na temat pyska

Wiele zastrzeżeń do kagańców ma charakter emocjonalny. Jako konsultant ds. kagańców ważne jest, aby znać te mity i być na nie przygotowanym.

Typowe przykłady obejmują:

- „Tylko niebezpieczne psy noszą kagańce”.
- „Z kagańcem mój pies staje się bardziej agresywny.”
- „Kaganiec to okrucieństwo wobec zwierząt”.
- „Mój pies nie zniósłby czegoś takiego”.
- „Z kagańcem ludzie się z nas śmieją”.
- „Kiedy założę kaganiec, nie muszę już trenować”. Zdania te rzadko mają charakter wyłącznie oparty na faktach. Za tym często kryje się wstyd, niepewność, strach przed oceną i brak wiedzy o tym, co może osiągnąć dobrze dopasowany kaganiec.

3.2 Klasyfikacja techniczna najważniejszych mitów

„Tylko niebezpieczne psy noszą kagańce”. W rzeczywistości wiele psów nosi kagańce, mimo że nigdy nikogo nie ugryzły. Powody obejmują na przykład przepisy prawne, ryzyko zatrucia przynętą, sytuacje medyczne lub odpowiedzialność w życiu codziennym (np. na obszarach gęsto zaludnionych, w transporcie publicznym lub podczas niebezpiecznych spotkań). Lufa jest narzędziem zapewniającym bezpieczeństwo, a nie „pieczęcią niebezpieczeństwa”. „Dzięki kagańcowi mój pies staje się bardziej agresywny.” W praktyce jest odwrotnie: gdy właściciele czują się bezpieczniej, bo ugryzienie nie jest już możliwe, stają się spokojniejsi i wyraźniejsi w swoich działaniach. Psy są bardzo przywiązane do ludzi – mniejsze napięcie u ludzi często prowadzi do mniejszego napięcia u psów. Ważne jest, aby kufa dobrze przylegała i nie sprawiała bólu. „Kaganiec to okrucieństwo wobec zwierząt”. Źle dopasowany pysk, który uniemożliwia dyszenie lub powoduje ból, może mieć znaczenie dla dobrostanu zwierząt. Natomiast dobrze dopasowany pysk pozwala na dyszenie i picie

i możliwie normalną komunikację. Chroni psy i środowisko, dlatego jest bardziej narzędziem ochrony zwierząt niż okrucieństwem wobec zwierząt. „Mój pies nie zniósłby czegoś takiego”. Wiele psów początkowo uważa kagańce za nietypowe. To normalne. Dzięki spokojnemu podejściu opartemu na małych krokach i pozytywnemu skojarzeniu zdecydowana większość psów dobrze akceptuje kaganiec. Opór na początku nie jest oznaką, że pies „nigdy się nie nauczy”, ale raczej wskazówką, że konieczne jest szkolenie i przyzwyczajenie. „Z kagańcem ludzie się z nas śmieją”. Skupiamy się tutaj na obawie właściciela przed byciem osądzonym lub błędnie osądzonym. Ale kaganiec może również wysłać sygnał: „Ktoś tu bierze odpowiedzialność”. Wiele osób postrzega obecnie kagańce jako oznakę profesjonalizmu i ostrożności. „Kiedy założę kaganiec, nie muszę już trenować”. Kufa zapobiega kontuzjom, ale nie zmienia automatycznie podstawowego zachowania. To pas bezpieczeństwa, a nie autopilot. Szkolenie, zarządzanie i, jeśli to konieczne, ocena lekarska pozostają ważne, jeśli pies wykazuje problemy behawioralne.

3.3 Przykładowe odpowiedzi w dialogu z klientem

Nie wystarczy mieć rację technicznie – liczy się to, jak wiadomość zostanie odebrana przez posiadaczy. Poniższe sformułowania są przykładami tego, jak można odpowiedzieć na mity w przyjazny i jasny sposób. Mit: „Mój pies będzie bardziej agresywny, jeśli założę kaganiec”.

Możliwa odpowiedź:

„Często to słyszę. W praktyce jest odwrotnie: jeśli wiesz, że Twój pies nie może gryźć, jesteś bardziej zrelaksowany – i Twój pies to zauważa. Ważne jest, aby kaganiec był dobrze dopasowany i nie sprawiał bólu. Wtedy Twój pies czuje się bezpieczniej, a nie bardziej zagrożony.” Mit: „Tylko niebezpieczne psy noszą kagańce.”

Możliwa odpowiedź:

„Wiele psów nosi kagańce, mimo że nigdy nikogo nie ugryzły – na przykład z powodu trującej przynęty, u weterynarza lub dlatego, że jest to obowiązkowe w autobusie. Kaganiec nie mówi nic o tym, czy pies jest „zły”. Pokazuje, że bierzesz na siebie odpowiedzialność”. Mit: „Kaganiec oznacza okrucieństwo wobec zwierząt.”

Możliwa odpowiedź:

„Kaganiec może powodować problemy, jeśli jest źle dopasowany lub jest za ciasny. Nasz cel jest dokładnie odwrotny: dostosowujemy kaganiec tak, aby Twój pies mógł dyszeć, pić i poruszać się tak normalnie, jak to możliwe. Wtedy kaganiec chroni – zamiast torturować”. Mit: „Mój pies nie zniósłby czegoś takiego.”

Możliwa odpowiedź:

„Wiele psów na początku jest sceptycznych – to zupełnie normalne. Budujemy kufę małymi krokami, stosując mnóstwo nagród, tak aby Twój pies się nauczył: kufa = nic złego, często nawet coś dobrego. Nie wpychamy go na siłę, lecz go przyjmujemy – Mamy czas, żeby to przygotować. Mit: „Jeśli założę kaganiec, nie muszę już trenować”.

Możliwa odpowiedź:

„Kaganiec jest jak pas bezpieczeństwa: chroni, jeśli coś się stanie, ale nie zastępuje nauki jazdy. Zapobiega kontuzjom podczas pracy nad przyczyną źródłową poprzez szkolenie i zarządzanie”.

3.4 Radzenie sobie z emocjami właścicieli

Wiele zastrzeżeń dotyczy w mniejszym stopniu problemów technicznych, a bardziej emocjonalnych.

Typowe uczucia właściciela to:

- Wstyd („Nie udało mi się, bo mój pies potrzebuje kagańca.”),

- Strach przed oceną ze strony innych („Wszyscy myślą, że mój pies jest niebezpieczny”).
- Troska o psa („Czy go to boli?”),
- Przytłaczający („Nie wiem, jak sam to zrobię.”). Jako doradca ważne jest, aby poważnie traktować te uczucia i nie bagatelizować ich. Empatia oznacza tutaj: słuchanie, refleksję, informowanie – a nie dyskusowanie, kto ma „rację”.

Pomocna podstawowa postawa:

- zapytaj otwarcie („Co najbardziej niepokoi Cię w pysku?”),
- Nazywanie uczuć („Słyszałem, że martwisz się tym, co myślą inni.”),
- zinterpretuj to pozytywnie („Dla mnie pokazuje to, że traktujesz swojego psa bardzo odpowiedzialnie.”).

3.5 Styl komunikacji w doradztwie

Profesjonalny styl komunikacji pomaga budować zaufanie i unikać konfliktów

unikać. Ważne elementy to:

- jasny, prosty język zamiast technicznego żargonu,
- komunikaty „Ja” („Polecam...”) zamiast oskarżeń „Ty” („Musisz...”),
- konkretne przykłady i porównania (np. „pas bezpieczeństwa”, „kask ochronny”),
- spokojna, pełna wdzięczności postawa (nie „stawaj” nad posiadaczem),
- Daj czas na pytania i wątpliwości. Celem jest, aby właściciele czuli się traktowani poważnie i wspierani, a nie pouczeni lub odrzuceni.

3.6 Granice komunikacji

Nawet najlepsza komunikacja ma swoje granice. Niektóre sytuacje wymagają dodatkowych

Specjaliści:

- W przypadku poważnych problemów z zachowaniem (powtarzające się, poważne ugryzienia): Zaangażuj trenera lub lekarza weterynarii behawioralnej.
- Jeżeli podejrzewa się przyczyny medyczne (ból, problemy neurologiczne, duszność): należy koniecznie skonsultować się z lekarzem weterynarii.

- Dla właścicieli znajdujących się pod silnym stresem emocjonalnym (np. po poważnych zdarzeniach): ostrożne postępowanie, w razie potrzeby mniejsze kroki i kilka wizyt. Ważne: Konsultanci nie są od tego, aby rozwiązywać wszystko samodzielnie, ale stanowią część sieci ekspertów. Znaczenie własnych ograniczeń jest oznaką profesjonalizmu.

3.7 Kluczowe stwierdzenia Moduł 3

- Mity na temat kagańców często są pod wpływem emocji – a nie tylko są niepoprawne pod względem faktycznym.
- Konsultanci potrzebują profesjonalnych argumentów i jednocześnie empatycznej rozmowy.
- Dobre przykładowe zdania i porównania ułatwiają znalezienie właścicieli.
- Emocje takie jak wstyd, strach i niepewność należy traktować poważnie i reagować.
- Profesjonalna komunikacja oznacza poznanie granic i w razie potrzeby zaangażowanie innych specjalistów.

MODUŁ 4 - Pomiar, dopasowanie i planowanie paska

4.0 Cel modułu

Po tym module uczestnicy mogą:

- prawidłowo zmierzyć wszystkie istotne obwody kufy i głowy zgodnie z instrukcją pomiaru Caniseguros,
- zrozumieć, w jaki sposób pomiary te są uwzględniane przy wyborze modelu i rozmiaru,
- Rozsądnie planuj zatrzaski pod szyją, paski na szyję/zapinanie, paski nad głową i kołnierze zabezpieczające,
- Weź pod uwagę szczególne przypadki (np. wystająca żuchwa, bardzo małe psy, psy brachycefaliczne),
- Dokumentuj pomiary na piśmie i za pomocą zdjęć, aby uniknąć typowych błędów pomiarowych.

4.1 Przegląd i zasady pomiaru lufy

Dopasowanie kufy zależy od dokładnego pomiaru. Nie chodzi o to, aby „z grubsza dopasować dowolny pysk”, ale raczej o systematyczne określanie, jaki kształt i rozmiar pyska pasuje do głowy konkretnego psa. Nazwy ras są jedynie przybliżonymi wytycznymi. Na przykład dalmatyńczyk może bardzo dobrze pasować do tak zwanego „modelu owczarka niemieckiego”, jeśli odpowiada mu kształt głowy. Zawsze najważniejsze są rzeczywiste wymiary i proporcje psa, a nie nazwa rasy. Moduł ten uczy, jak można wiarygodnie gromadzić i dokumentować te pomiary.

4.2 Narzędzia pomiarowe i przygotowanie

Do dokładnego pomiaru potrzebnych jest kilka odpowiednich przyborów:

- miarka elastyczna (taśma krawiecka),

- linijka lub dłuższa linijka/miarka do linii prostych,
- W razie potrzeby długopis i arkusz pomiarowy do bezpośredniego dokumentowania wartości.

Jeśli to możliwe, pies powinien:

- stojąc lub siedząc w cichym otoczeniu,
- nie do końca wynika z pośpiechu lub sytuacji w grze,
- móc dotknąć głowy bez paniki. Jeśli psa prawie nie można dotknąć po głowie, jest to już oznaka potrzeby szkolenia i potencjalnego zwiększonego ryzyka (patrz czerwone flagi w sekcji 4.7). W takich przypadkach może być konieczna współpraca z trenerem i/lub lekarzem weterynarii.

4.3 Punkty pomiarowe na pochwyicie

Podstawą doboru wielkości koszyka jest wykonanie kilku pomiarów na kufie i głowie. Opierają się one na instrukcji pomiarowej Caniseguros („Guía de medidas”).

4.3.1 Długość połowu

Długość kufy mierzy odległość od czubka nosa do miejsca, w którym kufa powinna się kończyć – zwykle tuż przed oczami. Pomiarów dokonuje się wzdłuż górnej części kufy (grzbietu nosa).

Procedura:

- Linijkę lub centymetr taśmowy umieszcza się na czubku nosa.
- Pomiarów dokonuje się wzdłuż grzbietu nosa do miejsca, w którym powinna kończyć się kufa – zwykle w miejscu, gdzie kufa łączy się z głową, tuż przed oczami.
- Wartość jest zapisywana w centymetrach.

4.3.2 Zakres połowu

Obwód zaczepu ma decydujące znaczenie dla szerokości kufy. Mierzy się go w najgrubszej części kufy – zazwyczaj w połowie odległości między czubkiem nosa a oczami, gdzie kufa jest najmocniejsza.

Procedura:

- Pies ma zamknięty pysk.

- Miarkę zakłada się jednorazowo wokół kufy bez dodatkowego ściskania pyska.
- Taśma miernicza powinna ściśle przylegać, ale nie wcinać się w nią.
- Wartość jest zapisywana w centymetrach. Rozmiar ten później określi, ile miejsca musi oferować kufa z przodu i z boku, aby pies mógł dyszeć z założonym pyskiem.

4.3.3 Szerokość zaczepu

Szerokość kufy informuje o tym, jak szeroka musi być kufa w przedniej części. Mierzy się go w najszerszym miejscu kufy (od lewej do prawej).

Procedura:

- Linijkę lub taśmę mierniczą umieszcza się na pysku w miejscu, w którym jest on najszerszy.
- Wartość jest zapisywana w centymetrach. Szerokość kufy jest szczególnie istotna w przypadku psów o bardzo szerokiej kufie (np. molosy, szerokie samce), aby kufa nie była zbyt krępująca po bokach.

4.3.4 Długość głowy/proporcje głowy

Pomocne może być także zapisanie odległości od przystanku (przejścia między czołem a grzbietem nosa) do tyłu głowy. Ta długość głowy pomaga oszacować, jak daleko kufa może sięgać w kierunku głowy, nie przeszkadzając oczom.

4.3.5 Przypadek szczególny: Wystająca żuchwa

W przypadku psów z wystającą żuchwą (np. wiele molosów lub ras brachycefalicznych) należy dostosować pomiar. Tutaj długość zaczepu mierzy się w następujący sposób:

uwzględnić wystającą dolną szczękę.

Procedura:

- Pomiarów dokonuje się od czubka nosa do punktu, w którym dolna szczęka wystaje najdalej.
- Z reguły do tej wartości dodaje się około pół centymetra (0,5 cm) jako dodatkowy margines. Dzięki temu kufa nie uciska trwale ani nie ociera wystającej z przodu żuchwy.

4.3.6 Współczynnik dyszenia (współczynnik 1,5 / 1,3-1,4)

Aby psy mogły dyszeć w pysku, musi on mieć odpowiednią głębokość i obwód. Sprawdzonym przewodnikiem jest tzw. współczynnik dyszenia.

Podstawowa zasada:

- Zmierz obwód zaczepu (zamknięte usta).
- Aby zapewnić niezbędną swobodę dyszenia, oblicz w przybliżeniu 1,5-krotność tego obwodu jako docelową przestrzeń w kufie. Współczynnik 1,5 zwykle zapewnia, że pies ma wystarczająco dużo miejsca na otwarcie pyska i wystawienie języka. W praktyce w przypadku bardzo małych psów współczynnik od 1,3 do 1,4 może czasami wystarczyć, ponieważ ich połowy są często mniejsze, a bezwzględne przebyte odległości krótsze. Ważne jest tutaj doświadczenie i krytyczne spojrzenie na indywidualny kształt głowy i kufy.

4.4 Zmierz i zaplanuj długości pasów

Oprócz samego koszyka, dla dopasowania, bezpieczeństwa i komfortu kufy kluczowe znaczenie mają paski. Zawsze mierzone są na psie, a następnie odpowiednio dopasowywane lub dopasowywane na kufie.

4.4.1 Pas gardłowy

Zatrask gardłowy biegnie od jednej dolnej podstawy ucha pod szyją do drugiej dolnej podstawy ucha. Zapobiega przesuwaniu się pyska w kierunku oczu, ale nie może uciskać krtani ani dławika.

Procedura:

- Gdy pies stoi, zmierz taśmą mierniczą od dolnej podstawy lewego ucha pod szyją do dolnej podstawy prawego ucha.
- Taśma miernicza powinna przebiegać w miejscu, w którym później będzie znajdował się zatrask – nieco za krtanią, a nie bezpośrednio w newralgicznym miejscu.
- Zmierzona wartość służy jako wskazówka dla późniejszej długości paska.

4.4.2 Paski na szyję/zapinanie

Szyja lub pasek mocujący biegnie za uszami, od jednej dolnej podstawy ucha do drugiej, bezpośrednio za sklepieniem czaszki. To tutaj znajduje się główne zapięcie mocujące lufę do głowy.

Procedura:

- Zmierz od dołu ucha za głową do dołu drugiego ucha.
- Miarkę umieszczamy w miejscu, w którym później będzie przebiegał pasek mocujący – bezpośrednio za uszami, niezbyt głęboko pod szyją.
- Wartość służy jako podstawa długości paska, plus pewna swoboda w przypadku klamry.

4.4.3 Pasek na głowę

Pasek napowietrzny nie służy przede wszystkim do zapobiegania stripingowi, ale raczej do lekkiego podniesienia przodu kufy - zwłaszcza u psów z wysokim nosem (np. bokser), tak aby koszyk nie leżał bezpośrednio na grzbiecie nosa lub gąbce nosa.

Procedura określania długości:

- Punktem wyjścia jest górna, przednia część koszyka drucianego w okolicy nosa – czyli część znajdująca się przed oczami.
- Stamtąd zmierz wzdłuż wyimaginowanej linii między oczami nad głową, aż do szerokości paska mocującego włącznie.
- Określa to długość, jaką musi mieć pasek napowietrzny, aby łatwo podnieść kosz bez obciążania głowy.

4.4.4 Kołnierz zabezpieczający

Obroża zabezpieczająca to oddzielny kołnierz, który jest połączony z lufą za pomocą łączników. Ma to na celu uniemożliwienie psu całkowitego zdjęcia pyska. Ważne: Do tej obroży nigdy nie mocuje się smyczy - służy ona jako stoper, a nie jako ołowiana obroża.

Procedura określania długości:

- Pomiaru dokonuje się bezpośrednio na górnej, najwyższej krawędzi szyi, stosunkowo blisko za uszami.
- Miarka przebiega w miejscu, w którym później zostanie osadzona obroża zabezpieczająca – stosunkowo wysoko, ciasniej niż zwykła obroża, ale bez zatykania.

- Wartość służy do regulacji kołnierza zabezpieczającego. Jest on później łączony z kufą za pomocą krótkich pasków lub łączników.

4.5 Nanoski i warianty

Nanoski chronią nasadę nosa przed naciskiem i rozprowadzają powierzchnię styku. Caniseguros używają indywidualnie dostosowanych nosków wykonanych z pianki odpowiedniej do użytku na zewnątrz.

Ważne warianty:

- wąskie noski – dla psów z małą przestrzenią między oczami a grzbietem nosa,
- normalne noski – standardowy wariant dla wielu psów,
- Wysuwane noski - wysuń kufę lekko do tyłu, zwiększ powierzchnię styku i stwórz więcej miejsca pomiędzy nosem a koszykiem.

Wydłużenie nosków może pomóc, jeśli kufa jest ciasna lub grzbiet nosa jest bardzo wrażliwy. Są one dostosowane do każdego modelu.

4.6 Dokumentacja i dokumentacja fotograficzna

Wszystkie zmierzone wartości należy zapisać bezpośrednio w protokole pomiaru (np. karcie pomiarowej Caniseguros). Bardzo pomocna jest także dokumentacja fotograficzna.

Zalecenie:

- Widok z boku psa mierzącego długość kufy (widoczna miarka).
- Widok z przodu podczas pomiaru obwodu (widoczna miarka).
- Opcjonalnie: zdjęcie głowy bez kufy w celu późniejszej oceny kształtu. Zdjęcia te są przypisane do protokołu i mogą dostarczyć cennych informacji do późniejszych modyfikacji, reklamacji czy późniejszych korekt.

4.7 Czerwone flagi podczas pomiaru

Niektóre obserwacje podczas pomiaru powinny zwrócić uwagę konsultantów szczególnie obudzić:

- Pies w ogóle nie daje się dotykać po głowie, wykazuje panikę lub ogromny stres.
- Głowa wydaje się wyraźnie asymetryczna (jedna strona ma inny kształt niż druga).
- Widoczne są już stare punkty nacisku z poprzednich pysków (łysiny, blizny, przebarwienia skóry, zgrubienia). Takie punkty należy odnotować w protokole. W zależności od wyników, przed intensywnym użyciem kagańca warto zaangażować także lekarzy weterynarii lub trenerów.

4.8 Kluczowe stwierdzenia Moduł 4

- Dobre dopasowanie zaczyna się od dokładnego pomiaru, a nie od oznaczenia rasy.
- Długość kufy, obwód kufy, szerokość kufy i proporcje głowy określają, który model i rozmiar będzie odpowiedni.
- Współczynnik dyszenia (około 1,5 obwodu pyska, w przypadku bardzo małych psów ewentualnie 1,3-1,4) zapewnia wystarczającą swobodę dyszenia.
- Paski (pasek na szyję, pasek na szyję, pasek na głowę, obroża zabezpieczająca) mierzone są na psie i dopasowywane indywidualnie.
- Nanoski redukują nacisk, „wydłużają” kufę i chronią wrażliwy nos.
- Dokumentacja i dokumentacja zdjęciowa są obowiązkowe; sygnały ostrzegawcze należy traktować poważnie i w razie potrzeby doprecyzować.

MODUŁ 5 - Idealne dopasowanie: dopasowanie, lista kontrolna i przydatność do codziennego użytku

5.0 Cel modułu

Po tym module uczestnicy mogą:

- prawidłowo założyć kaganiec i stopniowo go regulować,
- ocenić dopasowanie za pomocą ustrukturyzowanej listy kontrolnej,
- Rozpoznać ważne oznaki problemu (ucisk, poślizg, zbyt mała swoboda dyszenia),
- Zapewnić posiadaczom prostą, codzienną listę kontrolną i 5-sekundową kontrolę,
- Zdecyduj rozsądnie, kiedy należy zmienić model lub rozmiar.

5.1 Przygotowanie do montażu

Dobre dopasowanie nie zaczyna się od założenia kagańca, ale raczej od przygotowania. Celem jest, aby pies pozostał tak spokojny i zrelaksowany, jak to tylko możliwe, a właściciel mógł zrozumieć, co się dzieje krok po kroku.

Przed przymierzeniem należy wyjaśnić następujące kwestie:

- czy pies ma już doświadczenie z pyskiem (pozytywne czy negatywne),
- czy obecnie występuje ból, choroba lub niedawny uraz,
- czy pies jest w danej sytuacji odpowiednio zabezpieczony (smycz, ewentualnie pomocnik). Przed przymierzeniem sam pysk należy z grubsza dopasować do odpowiedniej długości paska, aby pies nie musiał przy tym zbyt mocno majstrować.

5.2 Tworzenie krok po kroku

Dokowanie powinno przebiegać tak spokojnie i rutynowo, jak to tylko możliwe. Im mniej nerwowe jest obchodzenie się z psem, tym zazwyczaj pies pozostaje zrelaksowany.

Typowa procedura:

- Niech pies stoi lub siedzi bezpiecznie.
- Na początku wystarczy pokazać pysk i pozwolić mu na chwilę powąchać (jeśli pies na to pozwala).
- Spokojnie poprowadź kosz do zaczepu od przodu i ostrożnie wprowadź zaczep do kosza.
- Przytrzymaj koszyk jedną ręką, a drugą zapnij pasek na szyję za uszami.
- Zamknij zatrzask gardła i wyreguluj go tak, aby wspierał, ale nie dławił.
- Zamknij i wyregulować pasek napowietrzny (jeśli jest), jeśli kufa opiera się na nosie.
- Na koniec ponownie wyreguluj wszystkie paski, bez ciągłego „ciągnięcia” ich.

Ważne: liczy się pierwsze wrażenie. Jeśli to możliwe, psa należy wcześniej zapoznać z czuciem kagańca (patrz Moduł 6 – Trening kagańca).

5.3 Lista kontrolna „Idealne dopasowanie”.

Po założeniu na bieżąco sprawdza się, czy kufa rzeczywiście dobrze leży. Poniższe punkty stanowią podstawową listę kontrolną dla doradców i można je później wykorzystać w uproszczonej formie jako materiały informacyjne dla właścicieli.

5.3.1 Pole widzenia i oczy

Kufa nie może w nieuzasadniony sposób ograniczać pola widzenia psa ani wciskać się w oczy.

Sprawdź:

- Patrząc od przodu: czy oba oczy są widoczne i wolne?
- Sprawdź z boku: Czy górna krawędź koszyka nie znajduje się bezpośrednio lub trwale w okolicy powiek? Jeśli kosz jest umieszczony zbyt wysoko i wsuwa się w okolice oczu, odpowiednio dopasowany pasek na szyję lub pasek na głowę może pomóc w ustabilizowaniu kosza nieco niżej.

5.3.2 Nos i grzbiet nosa

Nos i grzbiet nosa są bardzo wrażliwe. Kufa nie może w tym miejscu naciskać stale lub selektywnie.

Sprawdź:

- Ostrożnie dotknij palcem pomiędzy nasadą nosa a koszykiem: Czy jest jeszcze trochę „powietrza”?
- Czy istnieje podkładka na nos, która pasuje całkowicie i miękko, a nie tylko ociera się o jedną krawędź?
- Czy skóra wokół nasady nosa po krótkim czasie noszenia jest zaczerwieniona lub wgnieciona? Jeżeli kufa opiera się na grzbiecie nosa, może być konieczna przedłużona lub inaczej ukształtowana nanosek, pasek na głowę lub w indywidualnych przypadkach inny model.

5.3.3 Policzki i usta

Kufa nie powinna nadmiernie ścisnąć policzków. Pewien kontakt jest normalny, ale głębokie wgłębienia lub trwałe zmarszczki mogą wskazywać na ciasne dopasowanie.

Sprawdź:

- Spójrz w bok: czy rozpórki kosza są stosunkowo równoległe do policzków, czy też mocno dociskają?
- Czy usta i skóra są zaciśnięte lub mocno zmiażdżone przy otwieraniu ust? W przypadku niewielkich problemów z ciśnieniem, ostrożne wygięcie drucianej końcówki na policzkach może przynieść ulgę. Jeżeli jednak kosz jest wyraźnie zdeformowany, obowiązuje zasada: Zginanie = konwersja → ogólnie wykluczony zwrot/wymiana. Klienci muszą to zrobić z wyprzedzeniem

zostać wyjaśnione.

5.3.4 Gardło i zatrzask gardła

Zatrzask gardłowy ma za zadanie stabilizować kufę, ale nie może uciskać krtani. Zbyt niska lub zbyt wąska pozycja może powodować kaszel, zadławienie lub problemy z oddychaniem.

Sprawdź:

- Czy zatrzask gardłowy znajduje się za krtanią, a nie pośrodku?
- Czy można wsunąć dwa palce pomiędzy zatrzask gardła a szyję tak, aby nie były one wyraźnie luźne?

- Czy pies wykazuje reakcje obronne (kaszel, krztuszenie się, szarpanie głową) po naciśnięciu zacisku gardła? W niektórych przypadkach rozsądną może okazać się rezygnacja z elementu gardłowego lub zmiana jego położenia. Należy to jednak zawsze robić w taki sposób, aby zachować ogólną stabilność kufy.

5.3.5 Brak dyszenia i otwierania ust

Centralnym punktem testowym jest brak dyszenia. Pies musi mieć możliwość otwarcia pyska i wystawienia języka przy założonym pysku.

Sprawdź:

- Pozwól psu przejść kilka kroków lub delikatnie go zachęć – czy zaczyna dyszeć?
- Czy na profilu wyraźnie widać, że dolna szczeka może oddzielić się od górnej (rozwarcie ust)?
- Czy język może w widoczny sposób wystawać pomiędzy rozpórkami kosza? Jeżeli otwarcie ust jest możliwe jedynie do minimum, należy ponownie rozważyć rozmiar, model lub modyfikację. Odpowiednia zdolność dyszenia jest niezbędna w przypadku upału lub stresu.

5.3.6 Bezpieczne dopasowanie

Kufa musi być tak dopasowana, aby nie można jej było łatwo zdjąć, ale jednocześnie nie chwiała się i nie skręcała znacząco.

Sprawdź:

- Lekko chwyć przód kosza i ostrożnie przesuwaj go w górę, w dół i na boki – czy zazwyczaj pozostaje na swoim miejscu?
- Czy pies aktywnie próbuje łapami naciągnąć koszyk na nos? Czy mu się to udaje?
- Czy kotnierze zabezpieczający i łączniki są prawidłowo ustawione, jeśli wymagane jest rozwiązanie zapewniające maksymalne bezpieczeństwo? Psy, które mają wyraźny zamiar wyrządzenia szkody lub stwarzają sytuację wysokiego ryzyka, powinny zawsze nosić obrożę zabezpieczającą i odpowiednie łączniki, tak aby ich zdjęcie było praktycznie niemożliwe.

5.4 Test bezpieczeństwa i test krótkiego ruchu

Po sprawdzeniu podstawowego dopasowania następuje krótki test ruchu.

Zalecana procedura:

- Pozwól psu przejść kilka kroków z założonym kagańcem.
- Zmień kierunek, aby zobaczyć, jak zachowuje się lufa podczas ruchu.
- Usiądź i wstań lekko, aby obserwować położenie i stabilność paska. Kufa nie powinna się masowo zsuwać, nie powinna wielokrotnie zsuwać się w stronę oczu i nie powinna w oczywisty sposób przeszkadzać psu w ruchu.

5.5 Typowe problemy z dopasowaniem i poprawki

Typowe problemy i możliwe działania:

- Kosz przesuwa się w stronę oczu. → Prawidłowo wyreguluj lub uzupełnij pasek podgardlowy, w razie potrzeby użyj paska napowietrznego, w razie potrzeby wybierz inny model z lepszym połączeniem z głową.
- Nos staje się zacięty lub bardzo czerwony. → Wyreguluj nanośnik (poszerz/wydłuż), załóż pasek na głowę, sprawdź dobór modelu (prześwit na nosie).
- Pies prawie nie dyszy. → Sprawdź rozmiar, w razie potrzeby zmień kształt kosza na większy lub głębszy, ponownie sprawdź współczynnik dyszenia (1,5 lub 1,3-1,4 dla bardzo małych psów).
- Kufę można łatwo usunąć. → Zoptymalizuj prowadzenie pasków, wyreguluj paski na szyję i gardło, dodaj kołnierz zabezpieczający, w razie potrzeby wybierz inny kształt koszyka z lepszym połączeniem głowy dla psów, które często manipulują.

5.6 Lista kontrolna dla właścicieli w życiu codziennym

Właściciele potrzebują prostej, zrozumiałej listy kontrolnej, z której będą mogli korzystać w życiu codziennym. Może być znacznie krótsza niż techniczna lista kontrolna, ale powinna zawierać najważniejsze punkty.

Przykład krótkiej listy kontrolnej:

- Oczy wolne – kosz nie dotyka oczu i nie ogranicza znacząco pola widzenia.
- Nos wolny - pomiędzy grzbietem nosa a koszykiem jest jeszcze trochę miejsca, nie powoduje trwałych odparzeń.
- Dysza możliwe – pies może otworzyć pysk i wyraźnie dyszeć.
- Gardło wolne – zatrask nie przylega do krtani i nie dławii się.

- Pasuje bezpiecznie – kosza nie można łatwo wyjąć ani przekręcić.

5.7 5-sekundowa kontrola przy każdym użyciu

Oprócz szczegółowej listy kontrolnej właściciele mogą otrzymać bardzo krótką rutynową kontrolę, którą mogą przeprowadzić przed każdym użyciem.

Kontrola 5 sekund:

- 1. Oczy wolne? - Spójrz szybko od przodu: czy oba oczy są wyraźnie widoczne?
- 2. Brak nosa? - Użyj palca, aby dotknąć grzbietu nosa i koszyka: masz jeszcze trochę miejsca?
- 3. Czy możliwe jest dyszenie? - Pies przez chwilę w ruchu: Czy może otworzyć pysk i dyszeć?
- 4. Gardło wolne? - Poczuj zatrzask w gardle: Czy znajduje się za krtanią i nie powoduje zadławienia?
- 5. Siedzieć bezpiecznie? - Lekko potrząśnij przodem kosza: Czy zazwyczaj pozostaje on na swoim miejscu?

5.8 Kluczowe stwierdzenia Moduł 5

- Idealne dopasowanie to połączenie bezpieczeństwa, komfortu i braku dyszenia.
- Ustrukturyzowana lista kontrolna pomaga w systematycznym i powtarzalnym sprawdzaniu.
- Punkty nacisku, ograniczona widoczność lub brak swobody dyszenia są sygnałami ostrzegawczymi i należy je traktować poważnie.
- Właściciele potrzebują prostych, przejrzystych codziennych list kontrolnych i procedur, takich jak kontrola trwająca 5 sekund.
- W przypadku psów z grupy wysokiego ryzyka należy zawsze używać obroży zabezpieczającej i odpowiedniego prowadzenia pasa.

MODUŁ 6 - Trening pyska, przyzwyczajanie i posługiwanie się nim w życiu codziennym

6.0 Cel modułu

Po tym module uczestnicy mogą:

- Buduj trening kagańca małymi krokami i pozytywnie,
- Zapewnij posiadaczom konkretne plany ćwiczeń do wykonania w domu,
- radzić sobie z oporem, używaniem łap i niepewnością psów,
- Zaplanuj noszenie kagańców w codziennych sytuacjach (autobus, weterynarz, miasto, miejsca zatruć),
- ocenić, które pytania szkoleniowe należy przekazać trenerom lub ekspertom ds. behawioryzmu.

6.1 Podstawowe zasady treningu kagańca

Trening kagańca nie ma na celu „złamać” psa, ale raczej pomóc mu zaakceptować kaganiec jako normalną część codziennego życia. Najważniejsze zasady to:

- małe kroki: małymi, łatwymi do opanowania krokami zamiast „wszystko na raz”,
- pozytywne: kufa zwiastuje dobre rzeczy (jedzenie, spacer, znajome czynności),
- dobrowolne: jeśli to możliwe, daj psu szansę wśliznięcia się do samego kosza,
- krótkie sesje: lepiej wykonać kilka krótkich sesji dziennie niż jedną długą, przytłaczającą,
- Zatrzymywanie się, jeśli pies jest przytłoczony: jeśli pies masowo unika lub zatrzymuje się, cofnij się zamiast „przepychać”.

6.2 Fazy szkoleniowe – od wzajemnego poznania do życia codziennego

Trening kagańca można podzielić na kilka etapów. W zależności od psa poszczególne kroki można wykonywać szybciej lub wolniej.

6.2.1 Faza 1 – Zapoznanie się z kufą

Celem tej fazy jest, aby pies postrzegał pysk jako nieszkodliwy i zachował ciekawość.

Typowe ćwiczenia:

- Kaganiec jest widoczny w pomieszczeniu i pies może go obwąchać bez żadnych działań.
- Każde dobrowolne podejście i wąchanie można po cichu nagrodzić (np. umieszczeniem jedzenia w pobliżu).
- Na tym etapie nie ma żadnego nagłego „naciskania” – zaufanie jest ważniejsze od szybkości.

6.2.2 Faza 2 – Nos w koszu

Teraz pies powinien nauczyć się aktywnie wtykać nos do kosza. I tu pojawia się najważniejsze połączenie: Kufa = dla mnie warto.

Typowe ćwiczenia:

- Jedzenie trzymane jest w koszyku i pies może je dostać.
- Na początku bardzo krótko, potem stopniowo zwiększaj czas z nosem w koszyku.
- Kosz nie jest od razu trzymany z tyłu, ale pozostaje ruchomy, dzięki czemu pies czuje się bezpiecznie.

6.2.3 Faza 3 – Krótkie zamknięcie pasów

Dopiero gdy pies się rozluźni i włoży nos do koszyka, paski zamykają się dokładnie na bardzo krótki czas.

Typowe kroki:

- Pies dobrowolnie wkłada nos do kosza, doradca lub właściciel zapina pasek na szyję na jedną do dwóch sekund.
- Natychmiast ponownie rozepnij paski, zdejmij kaganiec, nagroź.

- Stopniowo zwiększaj czas trwania: sekundy stają się 10-20 sekund, później 1-2 minuty.

6.2.4 Faza 4 – Ruch z kufą

W tej fazie pies doświadcza, że z pyskiem może robić zupełnie normalne rzeczy: biegać, wąchać, leżeć, nawiązywać kontakt z ludźmi.

Typowe ćwiczenia:

- Przejdź kilka kroków z założonym kagańcem, zdejmij go natychmiast i nagroź.
- Sytuacje codzienne o bardzo małej intensywności: krótki spacer na podwórko, cichą ulicą, z kagańcem.
- Pies uczy się: Kaganiec nie oznacza „stoję”, ale często zwiastuje nawet ekscytujące rzeczy (spacer).

6.2.5 Faza 5 – Przejście do rzeczywistych, codziennych sytuacji

Teraz kagańca używa się w sytuacjach, do których jest faktycznie przeznaczony – ale dopiero po pozytywnym przyzwyczajeniu psa do niego.

Przykłady:

- Wizyta u weterynarza z przygotowanym kagańcem zamiast „szybko założyć w poczekalni”.
- Przejazd autobusem lub pociągiem po wcześniejszym przeszkoleniu, a nie w godzinach szczytu.
- Spacer po gorących punktach zatrutych przynęt z regulacją zapobiegającą żerowaniu, równoległy trening zapobiegający żerowaniu (sygnał przerwania).

6.3 Strategie nagradzania i zarządzanie kanałami

Odpowiednia nagroda znacznie ułatwia trening kagańca. Jednocześnie należy wziąć pod uwagę bezpieczeństwo i przeznaczenie kufy - szczególnie przy

Konwersje zapobiegające zatarciu.

Ważne punkty:

- Używaj miękkiego, łatwego do połknięcia pokarmu, który można łatwo przepuścić przez koszyk.

- Na początku nagrody można dawać bardzo często (prawie każde podejście, każdy dobrowolny kontakt z nosem).
- Wykorzystuj później nagrody w sposób ukierunkowany, np. Np. stojąc spokojnie podczas zakładania.
- Przekształcając ochronę żywności, należy podjąć decyzję, kiedy i w jaki sposób nagroda jest nadal możliwa (np. poprzez określony luk do karmienia).

6.4 „Łapy daleko” – Radzenie sobie z drapaniem pyska

Wiele psów początkowo próbuje usunąć pysk łapami. Jest to powszechny, normalny etap procesu uczenia się. Ważne jest, jak ludzie na to reagują.

Cele:

- Pies dowiadyuje się, że łapy na pysku „nie przynoszą żadnego pożytku”.
- Spokojne zachowanie z pyskiem jest nagradzane.

Możliwe strategie:

- Noś go tylko tak długo, jak pies reaguje - lepiej robić krótsze sesje, zanim zaczniesz się nadmiernie drapać.
- Łatwo odwracaj uwagę (krótkie ćwiczenie, przejdź kilka kroków), gdy tylko łapa zbliży się do pyska.
- Świadomie potwierdzaj ciche fazy swoim głosem lub jedzeniem („Świetnie, to dobrze.”).
- W przypadku psów, które zamierzają wyrządzić ogromne szkody: załóż kaganiec, ruszaj się i nie zostawiaj miejsca na drapanie statyczne. Bezpieczeństwo jest tutaj najwyższym priorytetem.

6.5 Czas noszenia, przerwy i obserwacja

To, jak długo pies może nosić kaganiec, zależy od stanu zdrowia, pogody, napięcia i kondycji. Czasy ryczałtowe są zatem jedynie przybliżonymi wytycznymi.

Ogólne zalecenia:

- Na początku noś tylko przez bardzo krótkie okresy czasu (od sekund do kilku minut), a następnie powoli je zwiększaj.

- Kiedy jest gorąco, lepiej wykonać kilka krótkich misji, niż jedną bardzo długą - zawsze kontroluj zdolność dyszenia.
- Po dłuższym stosowaniu należy sprawdzić skórę i sierść w miejscach styku (zaczerwienienie, odparzenia).
- Jeżeli widoczne jest podrażnienie: zrobić sobie przerwę w noszeniu, sprawdzić przyczynę (dopasowanie, materiał, czas trwania).

6.6 Specjalne przypadki szkoleniowe

W niektórych sytuacjach stawiane są szczególne wymagania dotyczące treningu i używania kagańca. Psy z zamiarem wyrządzenia szkody Bezpieczeństwo jest najważniejsze w przypadku psów z wyraźnym zamiarem wyrządzenia szkody. Oznacza to: Kaganiec i, jeśli to konieczne, kołnierz zabezpieczający muszą być niezawodnie dopasowane. Szkolenie odbywa się w kontrolowanych warunkach – często we współpracy z wykwalifikowanymi trenerami lub weterynarzami behawioralnymi. Wizyty u weterynarza Wizyty u weterynarza są dla wielu psów szczególnie stresujące. Im lepiej wcześniej ustawiona jest lufa, tym w praktyce mniej pojawia się dodatkowych naprężeń. Właściciele należy zachęcać do założenia kagańca w domu przed przyjazdem do gabinetu. Miejsca z trucizną przynętą Na obszarach o znanym ryzyku zetknięcia się z trucizną przynętą, kaganiec z modyfikacjami zapobiegającymi żerowaniu może uratować życie. Jednocześnie należy zawsze równolegle pracować nad sygnałem stop i treningiem przeciwdziałającym jedzeniu, aby pies w dłuższej perspektywie nauczył się nie zbliżać się do jedzenia na ziemi.

6.7 Plany szkoleniowe i zadania domowe dla właścicieli

Posiadacze korzystają z jasnych, pisemnych instrukcji. Prosty plan tygodniowy może pomóc Ci utrzymać się na właściwej drodze.

Przykład „Tydzień 1 – Podstawy”:

- Dzień 1-2: Zapoznanie się ze sobą - widoczny jest pysk, w pobliżu pies dostaje jedzenie.
- Dzień 3-4: Nos w koszyku - 5-10 bardzo krótkich powtórzeń, każde ze smakołykiem w koszyku.

- Dzień 5-7: Pierwsze krótkie próby zamknięcia - zamknij pasek na 1-2 sekundy, a następnie otwórz go ponownie, nagroda. Dalsze tygodnie można ułożyć konstruktywnie (dłuższy czas trwania, pierwsze kroki w ruchu, pierwsze krótkie codzienne spacerunki z kagańcem). Konsultanci mogą tworzyć ustandaryzowane materiały informacyjne, dostosowane do indywidualnej sytuacji.

6.8 Kluczowe stwierdzenia Moduł 6

- Dobry trening pyska polega na małych krokach, pozytywnym działaniu i opiera się na tempie psa.
- Psy powinny postrzegać kaganiec jako „normalny”, a nie jako karę.
- Radzenie sobie z łapami i próby ich odgarniania to część treningu, a nie tylko „nieposłuszeństwo”.
- Czas noszenia, pogoda i warunki zdrowotne określają, jak długo można nosić kaganiec na raz.
- Właściciele potrzebują jasnych, praktycznych planów szkoleniowych i zadań domowych, aby wdrożyć to, czego się nauczyli.

MODUŁ 7 – Kontrola materiału i środki konwersji

7.0 Cel modułu

Po tym module uczestnicy mogą:

- Klasyfikuj zalety i wady popularnych materiałów wylotowych,
- wyjaśnij, dlaczego Caniseguros opiera się na oryginalnym biotanie, wyściółce i stali nierdzewnej,
- Wyjaśnij posiadaczom w zrozumiały sposób dlaczego przeróbka może mieć sens nawet przy odpowiednim modelu podstawowym,
- wymienić typowe środki przebudowy (pasy, wyściółki, zabezpieczenie przed zatarciem, dodatkowe paski),
- Dowiedz się, kiedy malowanie proszkowe jest obowiązkowe po pracach spawalniczych i dlaczego Loctite jest ważny w przypadku śrub książkowych.

7.1 Typowe standardowe materiały na lufy

Wiele dostępnych na rynku kagańców jest wyposażonych w skórzane paski i filcową wyściółkę. Na pierwszy rzut oka wydaje się „klasyczny” i wysokiej jakości - jednak materiały te mają wyraźne wady w życiu codziennym. Skóra - problemy życia codziennego

- pochłania wodę – gdy pada deszcz, pływa lub mokra trawa skóra nasiąka i staje się cięższa,
- znacznie szybciej ściera skórę na mokro,
- staje się kruchy pod wpływem soli (morskiej, potu, drogowej) i słońca,
- z biegiem czasu zużywa się – dopasowanie zmienia się, kufa staje się niebezpieczna,
- wymaga częstej konserwacji – należy go regularnie smarować/pielęgnować, w przeciwnym razie ulegnie zniszczeniu. Filc - problemy jako materiał amortyzujący

- silnie wchłania wilgoć i brud,
- odparzenia po zamoczeniu, zwłaszcza przy wrażliwej skórze,
- trudno jest uzyskać higieniczną czystość – brud, ślina i bakterie osadzają się w materiale,
- zaczyna lekko śmierdzieć, jeśli nie pozwala się mu regularnie całkowicie wyschnąć. Może to być tolerowane w przypadku krótkotrwałego lub bardzo rzadkiego stosowania. Jednak w przypadku psów noszących kagańce regularnie lub nawet codziennie te właściwości materiału są problematyczne – zarówno pod względem komfortu, higieny, jak i trwałości.

7.2 Standard Biothane i Caniseguros

Caniseguros celowo nie współpracuje ze skórzanymi i filcowymi paskami, zamiast tego polega na:

- Paski wykonane z oryginalnego Biothane,
- wyściełane noski wykonane z miękkiej, przystosowanej do użytku w terenie pianki,
- Okucia ze stali nierdzewnej. Zalety oryginalnego Biothane
- wodoodporny - nie nasiąka, pozostaje stabilny wymiarowo nawet po zamoczeniu,
- gładka powierzchnia - ściera się znacznie mniej niż mokra skóra,
- bardzo łatwe w czyszczeniu – wystarczy splukać wodą, brud nie wtapia się w materiał,
- prawie nie pochłania zapachów – bardziej higieniczny przy długotrwałym użytkowaniu,
- odporny na promieniowanie UV i warunki atmosferyczne - nie kruszy się tak szybko jak skóra,
- Stabilne wymiarowo - nie zużywają się, dopasowane dopasowanie zostaje zachowane. Ważne jest, aby stosować oryginalne Biothane, a nie gorsze imitacje lub kiepskiej jakości warianty „Hexa”. Tylko wysokiej jakości Biothane łączy wysoką odporność na rozdarcie z przyjemnie gładką powierzchnią. Noski i okucia
- Indywidualnie dopasowane noski wykonane z miękkiej, przyjaznej dla środowiska pianki rozkładają nacisk na nasadę nosa.
- Znacząco zmniejszają ryzyko powstawania punktów uciskowych, tarcia i odleżyn.

- Okucia ze stali nierdzewnej są odporne na rdzę, stabilne i trwałe - idealne dla psów podróżujących w wilgotnych warunkach lub w morzu.

7.3 Dlaczego warto dokonać konwersji – nawet jeśli jest ona odpowiednia

Model podstawowy Wiele psów dobrze radzi sobie z podstawowym modelem składającym się z metalowego kosza i standardowych pasków (skóra/filc). Niemniej jednak warto dokonać konwersji

Paski Biothane i nowoczesna wyściółka z kilku powodów:

- Komfort: Biothane mniej się ociera, pozostaje wygodny nawet gdy jest mokry, wyściółka lepiej rozkłada nacisk.
- Higiena: Paski i wyściółka są łatwiejsze do czyszczenia, szybciej schną i pochłaniają mniej zapachów.
- Długowieczność: Biothane i stal nierdzewna wytrzymują znacznie dłużej niż skóra/filc w codziennym życiu (deszcz, słońce, sól, brud).
- Bezpieczeństwo: Stabilne wymiarowo paski i prawidłowo zabezpieczone śruby do książek zapewniają zachowanie ustawień.
- Wygląd: Modyfikacje mogą sprawić, że kufa będzie sprawiać wrażenie bardziej nowoczesnej i zadbanej, co jest ważne dla wizerunku bezpieczeństwa i odpowiedzialności wobec świata zewnętrznego. **WAŻNE:** Po każdej regulacji pasów i okuć, śruby książki należy zabezpieczyć blokadą śrubową (np. Loctite). Zapobiega to ich poluzowaniu na skutek ruchu lub wibracji.

7.4 Typowe miary konwersji (przegląd)

Poniższe miary przeliczeniowe są szczególnie powszechne i przydatne w praktyce. Opierają się one na możliwościach takich jak: B. specjalistyczne

Oferowane są programy konwersji lufy. 1. Konwersja pasa na Biothane

- Wymiana wszystkich pasków skórzanych lub tekstylnych na paski Biothane.
- Indywidualne dopasowanie pasków podgardłowych, szyjnych/zapinających oraz w razie potrzeby pasów napowietrznych na podstawie wcześniej wykonanych pomiarów. 2. Dodanie lub modyfikacja pasów podgardłowych i napowietrznych

- Modernizacja zatrzasku gardła, jeśli w przeciwnym razie lufa przesuwalaby się zbyt łatwo.
- Montaż paska napowietrznego umożliwiającego łatwe podniesienie kosza dla psów z wysokim nosem (np. bokserów).
- 3. Zakładanie kołnierza zabezpieczającego
- Obroża bezpieczeństwa, która jest umieszczona wysoko na szyi i jest połączona z pyskiem za pomocą łączników.
- Uniemożliwia całkowite usunięcie pyska – ważne w przypadku psów, które zamierzają wyrządzić krzywdę.
- Do tej obroży nigdy nie mocuje się smyczy - służy ona jako stoper, a nie ołowiana obroża.
- 4. Wymiana lub dodanie wkładek nosowych
- Wymień standardowe nanoski na wąskie, regularne lub wydłużone.
- Cel: większa odległość między grzbietem nosa a koszem, większa powierzchnia styku, mniej szczytów ciśnienia.
- 5. Ochrona karmienia i ochrona przed trucizną
- Mocowanie elementów lub paneli Biothane o gęstych oczkach w obszarze przedniego kosza.
- Częściowa lub pełna ochrona, tak aby pies z trudem lub nie mógł podnieść niczego z ziemi.
- Szczególnie przydatny dla psów z silną tendencją do połykania ciał obcych lub w miejscach, w których znajdują się trucizny.

7.5 Prace spawalnicze i malowanie proszkowe

W niektórych przypadkach konwersja paska i wyściółki nie wystarczy, aby optymalnie dopasować kufę. Może wówczas zaistnieć konieczność modyfikacji samego kosza drucianego – na przykład poprzez prace spawalnicze (np. przesuwanie rozpórek, zastosowanie dodatkowych rozpórek). ZASADA: Po każdym spawaniu należy wykonać malowanie proszkowe.

Powody tego:

- Ochrona przed korozją – w przeciwnym razie spoiny są bardziej podatne na rdzę.
- Gładkość powierzchni - Malowanie proszkowe zapewnia równą, gładką powierzchnię bez ostrych krawędzi.
- Higiena – gładkie, powlekane powierzchnie są łatwiejsze do czyszczenia, brud i ślina mniej się przyklejają.

- Wygląd - kufa wygląda profesjonalnie i zadbane nawet po modyfikacji. Czyste prace związane z gięciem (bez spawania) nie wymagają nowego malowania proszkowego, ale należy je wykonywać ostrożnie. Po każdej procedurze należy sprawdzić wszystkie przebiegi drutu pod kątem ostrych krawędzi i możliwych źródeł obrażeń.

7.6 Bezpieczeństwo i ograniczenia konwersji

Modyfikacje nie mogą naruszać podstawowej stabilności i efektu ochronnego lufy wpływając. Szczególnie ważne są następujące punkty:

- Nie należy zdejmować rozpórek w taki sposób, aby pies mógł ponownie ugryźć lub połknąć duże kawałki.
- Po każdej zmianie drutu lub paska należy sprawdzić, czy kufa jest nadal wystarczająco stabilna.
- Modyfikacje powinny być zawsze wyraźnie udokumentowane (zdjęcia, notatki), szczególnie w przypadku psów z warunkami lub oficjalnymi wymaganiami.
- W niektórych przypadkach bardziej sensowne jest wybranie innego podstawowego modelu, zamiast „naginać” nieodpowiedni koszyk.

7.7 Konserwacja, zabezpieczanie śrub i pielęgnacja

Nawet najlepsza konwersja pozostaje bezpieczna tylko wtedy, gdy lufa jest regularnie sprawdzana i konserwowana.

Ważne punkty:

- Po każdej regulacji paska zabezpiecz śruby książkowe środkiem zabezpieczającym śruby (np. Loctite) – w przeciwnym razie mogą się poluzować.
- Regularna kontrola wzrokowa: czy wszystkie śruby są dokręcone, czy na pasku lub koszu nie widać pęknięć lub uszkodzeń?
- Jeśli pasek Biothane jest zabrudzony, wystarczy go umyć wodą (w razie potrzeby łagodnym środkiem czyszczącym), wyczyścić także piankowe wyściółki i pozostawić do dokładnego wyschnięcia.
- Nie używaj ostrych środków czyszczących ani szczotek metalowych na powierzchniach malowanych proszkowo, aby uniknąć uszkodzenia powłoki.

7.8 Kluczowe stwierdzenia Moduł 7

- Skóra i filc są często problematyczne dla osób noszących je przez długi czas: pochłaniają wodę, otarcia, szybko się starzeją i trudno je utrzymać w higienie.
- Caniseguros wykorzystuje oryginalny Biothane, piankową wyściółkę i stal nierdzewną, aby zmaksymalizować komfort, higienę i trwałość.
- Przeróbka opłaca się nawet jeśli podstawowy model będzie pasował - zwiększa to komfort, bezpieczeństwo i trwałość.
- Typowe konwersje obejmują konwersje pasków, noski, kołnierze zabezpieczające i rozwiązania zapobiegające karmieniu.
- Malowanie proszkowe jest obowiązkowe po pracach spawalniczych; Śruby do książek są zabezpieczone blokadą śrubową.
- Regularne kontrole i pielęgnacja sprawiają, że przerobiony kaganiec jest bezpieczny i przyjazny dla dobrostanu zwierząt w dłuższej perspektywie.

MODUŁ 8 - Ramy prawne, odpowiedzialność i dokumentacja

8.0 Cel modułu

Po tym module uczestnicy mogą:

- jasno ocenić swoją rolę i odpowiedzialność jako doradcy ds. kagańca,
- Informuj posiadaczy w sposób przejrzysty o granicach porad,
- wiedzieć, które punkty należy udokumentować pisemnie,
- wziąć pod uwagę podstawowe warunki ramowe prawne w związku z poradą dotyczącą kagańca,
- Włączyć proste powiadomienia o odpowiedzialności i informacje do swojej pracy, nie zastępując porady prawnej.

8.1 Ważna uwaga – nie jest to porada prawna

Moduł ten oferuje orientację w typowych kwestiach prawnych związanych z poradami dotyczącymi kagańców. Nie zastępuje indywidualnej porady prawnej u prawnika ani porady podatkowej. Przepisy ustawowe, wykonawcze i wymagania lokalne mogą ulegać zmianom i znacznie różnić się w zależności od kraju, regionu lub społeczności.

Zasada: Konsultanci ds. kagańców powinni zawsze zwracać uwagę swoim klientom, że są odpowiedzialni za przestrzeganie obowiązujących przepisów, wymogów dotyczących kagańców i smyczy oraz innych wymogów urzędowych.

8.2 Wyjaśnienie roli – czym zajmują się konsultanci ds. kagańców (a czym nie)

Doradcy kagańcowi mają jasno określoną rolę. Są ekspertami w zakresie dopasowania, materiału, aspektów bezpieczeństwa i przyjaznego dla dobrostanu zwierząt stosowania kagańców. Z reguły nie są to weterynarze ani prawnicy.

Typowe zadania konsultantów ds. kagańców:

- Doradztwo w zakresie modeli, rozmiarów i materiałów (np. kosz drucziany, paski Biothane, ochrona żywności),
- Przeprowadzanie pomiarów i przymiarek, w tym sprawdzanie dopasowania,
- Ocena, czy kaganiec ma sens i może być w konkretnym przypadku stosowany w sposób przyjazny dla dobrostanu zwierząt,
- Edukacja o granicach pyska (nie zastępuje treningu, medycyny, zarządzania).

Zadania bez porad dotyczących lufy:

- nie diagnozuj chorób i zaburzeń zachowania,
- nie obiecuj uzdrowienia ani nie dawaj gwarancji sukcesu,
- nie udzielają wiążących porad prawnych w konkretnych indywidualnych przypadkach,
- nie zastępują ani nie oceniają oficjalnych decyzji.

8.3 Zasady umowne i modele biznesowe (w skrócie)

W zależności od tego, jak działają konsultanci kagańcowi, może powstać inna kwalifikacja prawna, na przykład jako działalność na własny rachunek, działalność komercyjna, praca na własny rachunek lub działalność w ramach współpracy. Konkretną rejestrację, traktowanie podatkowe i strukturę umowy należy zawsze wyjaśniać indywidualnie w drodze odpowiedniej porady specjalistycznej.

Od szczegółowej formy prawnej ważniejsze jest to, że klient musi wiedzieć, z kim zawiera umowę i jakie dokładnie usługi jest uzgadniane.

8.4 Odpowiedzialność i wyłączenia odpowiedzialności

Porady dotyczące kagańca zawsze dotyczą bezpieczeństwa i ryzyka uszkodzeń, takich jak urazy ukąszenia, szkody materialne lub szkody następne. Dlatego ważna jest jasna komunikacja dotycząca odpowiedzialności.

Zasady:

- Właściciele zawsze pozostają odpowiedzialni za swojego psa – nawet jeśli ma on kaganiec.
- Kaganiec zmniejsza ryzyko kontuzji, ale nigdy nie wyeliminuje go w 100%.

- Konsultanci są zobowiązani do ostrożnej, profesjonalnej porady, ale nie gwarantują sukcesu w zachowaniu psa.
- W przypadku rażąco błędnej porady lub oczywistych zaniedbań może powstać odpowiedzialność - dlatego ważna jest staranność, dokumentacja i odpowiednie ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej.

Rozsądne jest stosowanie prostych, jasnych informacji o odpowiedzialności i potwierdzanie ich przez klientów – szczególnie w przypadku psów, które miały w przeszłości zdarzenia, takie jak ukąszenia lub wymagania urzędowe.

8.5 Dokumentacja – co należy dokumentować

Dobra dokumentacja chroni psa, właściciela i doradcę. Zapewnia identyfikowalność i jest ważna w przypadku wątpliwości, aby móc pokazać, co zostało omówione i zalecane.

Typowe elementy dokumentacji:

- Dane Klienta (imię i nazwisko, dane kontaktowe) – tylko w niezbędnym zakresie,
- Dane psa (imię, wiek, rasa/mieszanka, szczególne nieprawidłowości),
- Historia: znane przypadki ukąszeń, istniejące oficjalne wymagania, osobliwości medyczne,
- Protokół pomiaru: wszystkie istotne pomiary (chwyt, głowa, pasek), najlepiej z datą,
- Zdjęcia głowy i ewentualnie sytuacji pomiarowej, o ile właściciel wyraził na to zgodę,
- zalecany model, rozmiar i modyfikacje (np. pasek Biothane, płytki zapobiegająca karmieniu, kołnierze zabezpieczające),
- Podane informacje (np. o braku dyszenia, treningu, niebezpieczeństwie zatrucia przynętą, zaleceniach weterynarza lub trenera),
- Podpis lub potwierdzenie odbycia konsultacji i objaśnienia instrukcji użytkowania.

8.6 Ogólne ramy prawne

W zależności od kraju, regionu lub gminy, w przypadku porad dotyczących kagańców mogą obowiązywać różne wymogi prawne. Szczegóły są często skomplikowane i mogą ulec zmianie. Oto kilka ogólnych wskazówek:

- Wymóg dotyczący kagańca i smyczy: W zależności od lokalizacji mogą obowiązywać przepisy określające, kiedy i gdzie psy muszą nosić kaganiec lub być na smyczy, na przykład w transporcie publicznym, w niektórych miejscach publicznych lub w przypadku niektórych psów.
- Specjalne wymagania dla poszczególnych psów lub kategorii psów: W niektórych krajach lub regionach obowiązują specjalne wymagania, na przykład po ukąszeniach, w związku z wymogami urzędowymi lub w przypadku niektórych grup psów. Konsultanci powinni zwrócić uwagę, że aktualne informacje należy zawsze uzyskać od odpowiednich władz lub specjalistów prawnych.
- Ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej: Dla osób, które pracują zawodowo lub regularnie z psami, zdecydowanie zaleca się odpowiednie ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej. Chroni Cię przed konsekwencjami finansowymi, jeśli coś się stanie.
- Ochrona danych: Dane osobowe powinny być przetwarzane wyłącznie w określonym celu, nie przechowywane dłużej niż jest to konieczne i nie przekazywane bez podstawy prawnej lub zgody. W przypadku zdjęć lub danych specjalnych należy zawsze uzyskać wyraźną zgodę.

Konkretne sformułowania tekstów dotyczących ochrony danych, informacji prawnych, umów i zgód należy zawsze uzgodnić z prawnikiem.

8.7 Postępowanie z psami w przypadku ugryzień i wymagania oficjalne

Doradztwo w sprawie psów z historią gryzienia lub wymaganiami urzędowymi wymaga szczególnej opieki – zarówno zawodowej, jak i prawnej.

Ważne punkty:

- Bezpieczeństwo własne i innych osób jest dla nas najważniejsze – obowiązkowy jest kaganiec i w razie potrzeby inne zabezpieczenia (np. podwójne zabezpieczenie na smyczy).
- Historia powinna być opisana w dokumentacji w sposób przejrzysty, bez dramatyzowania, rzeczowo i zwięźle.
- Konsultanci mogą doradzić, który kaganiec jest odpowiedni pod względem technicznym, ale nie są odpowiedzialni za ocenę, czy wymagania są formalnie spełnione – leży to w gestii odpowiedzialnych władz.

- Warto zwrócić uwagę właścicielom na potrzebę dodatkowego szkolenia i, jeśli to konieczne, weterynarii behawioralnej.

8.8 Przykładowe sformułowania uwag i zastrzeżeń

Poniższe sformułowania stanowią przykłady tego, jak mogą wyglądać powiadomienia kierowane do klientów. Nie mają one być kompletnymi dokumentami prawnymi, ale raczej szablonem, który należy sprawdzić i dostosować pod względem prawnym.

Przykład: Notatka dotycząca odpowiedzialności „Konsultacja w sprawie kagańca ma na celu wybór i dostosowanie kagańca, który będzie jak najbardziej odpowiedni i przyjazny dla dobrostanu zwierząt. Odpowiedzialność za psa i jego zachowanie przez cały czas spoczywa na właścicielu. Kaganiec może zmniejszyć ryzyko obrażeń, ale nie może go całkowicie wyeliminować.”

Przykład: Brak obietnic behawioralnych i leczniczych. „Zakładanie kagańca nie gwarantuje zmiany w zachowaniu psa. Porada nie zastępuje leczenia weterynaryjnego, terapii behawioralnej ani pracy szkoleniowej.”

Przykład: Uwaga dotycząca zagrożeń dla zdrowia „Jeśli cierpieś na wcześniejsze choroby (np. choroby serca, płuc lub układu oddechowego, choroby neurologiczne), użycie kagańca należy uzgodnić z lekarzem weterynarii prowadzącym leczenie. Prosimy poinformować nas o wszelkich znanych wcześniejszych chorobach, na które cierpi Twój pies.”

Te lub podobne teksty można zintegrować z formularzami rejestracyjnymi, umowami doradczymi lub arkuszami informacyjnymi - po weryfikacji prawnej i dostosowaniu do konkretnego modelu biznesowego.

8.9 Kluczowe stwierdzenia Moduł 8

- Konsultanci ds. kagańców są odpowiedzialni za udzielanie ostrożnych porad przyjaznych dobrostanowi zwierząt – nie na temat zachowania każdego psa.
- Ważne jest jasne określenie ról i rozróżnienie od lekarzy weterynarii, trenerów i porad prawnych.
- Dobra dokumentacja (dane, wymiary, zalecenia, notatki) chroni wszystkich zaangażowanych.

- Wymogi prawne dotyczące wymagań dotyczących kagańca, odpowiedzialności, dokumentacji i ochrony danych mogą się różnić w zależności od kraju lub regionu – właściciele muszą aktywnie zdobywać informacje.
 - Proste, zrozumiałe uwagi i zastrzeżenia pomagają wyjaśnić oczekiwania i uniknąć nieporozumień.
-

